

CATALUNYA 40
GRÀFICA cts.

M. B. 95

Forn de Sant Jaume SA

Propietària de la marca de fàbrica

Pa - Romeu

Pastisseria · Confiteria
Bomboneria · Vins
Licors i Xampans

Llibreteria, 3
Passeig de Gràcia, 7

A - 2441
A - 4582

Fàbrica: Vich, 1, 3 i 5 (Gràcia)

Clidua de U. Suarro.

Fàbrica de paper de tina

••• Fundada en el segle XVII

Proveïdora del paper segellat de les
Repúbliques de Xile i Argentina. ••
Papers de fil de totes classes. ••
Paper català. •• Paper d'Ofici.
Cartrolines. •• Cartrolines fil per a
naïps. •• Paper per a edicions, etc.

Magatzem i despatx:

Branvia Laletana, 11

Barcelona

Catalunya Gràfica

AVISOS

A fi i efecte de que tots els catalans i aimants de Catalunya puguem cooperar a la nostra obra de nacionalisme i cultura general, acceptarem

Per a Barcelona les següents subscripcions:

Mensuals	9'75 ptes.
Trimestrals	5' »
Semestrals	9'50 »
Anyals	18' »

Per a fora de Barcelona únicament admetrem subscripcions

semestrals i anyals

Per a l'estranger

Semestrals	18' ptes.
Anyals	30' »

Sempre amb dret als números extraordinaris i a les **GUIES** dels bells indrets de Catalunya que aviat començarem a publicar en forma manual

Preparem una nova tirada del n.º 1, que farem al tenir la nota total dels que necessiten els nostres corresponals.

També és convenient que ens enviïn desseguida per Gir Postal les liquidacions corresponents i l'import de les subscripcions.

Advertim

als nostres amics i als corresponals que poden encarregar nos les tapes pel primer volum, corresponent al primer mig any de la nostra revista.

Costaran les tapes soltes . . . Ptes. 4
Tapes i enquadernació . . . » 6

Els de fora tindran d'afegir-hi l'import de franqueig i certificat.

Plaça de Catalunya de Barcelona

Història de les transformacions que ha sofert dita plaça, il·lustrada amb nombrosos gravats, per

En Francesc Carreras i Candi

PREU: 4 PTES.

A primers del prop·vinent mes d'agost el rebran de franc tots els subscriptors anuals i els subscriptors semestrals que hagin pagat els dos semestres. Els subscriptors trimestrals el rebran al pagar el quart trimestre i els subscriptors mensuals al pagar el rebut corresponent al mes de desembre, és ben entès, sempre que hagin sigut subscriptors durant tot l'any

ADVERTIMENT El nostre Administrador únicament tindrà com a subscriptors als que'n hagin pagat i que de consegüent tinguin els rebuts corresponents firmats per En Joan Guasch i degudament segellats

Catalunya Gràfica

ANUNCIS :: NOTA DE PREUS

COBERTA (2.ª i 3.ª plana)	{	1 plana	Ptas. 400
		1/2 "	" 250
		1/4 "	" 150
		1/8 "	" 90
		1/16 "	" 50

COBERTA: (4.ª plana)	{	1 plana	Ptas. 500
		1/2 "	" 300
		1/4 "	" 175
		1/8 "	" 100
		1/16 "	" 60

ANUNCIS GENERALS	{	1 plana	Ptas. 300
		1/2 "	" 200
		1/4 "	" 125
		1/8 "	" 75
		1/16 "	" 40

També farem articles i reclams a preus convencionals.

Preus convencionals per una sèrie de anuncis.

ÉS LA MILLOR MARCA
de LLET CONDENSADA la de
EL PAGÈS

INDÚSTRIA LLETERA, S. A.

Oficines: Plaça Catalunya, 9
Magatzem: Trafalgar, n.º 64
Telèfon 727 S. P.

BARCELONA

Magatzem de papers
de totes classes ◊ ◊

de

Esteve Gispert

Duc de la Victòria, 6 Telèfon A 408
BARCELONA

**Vanos
CARDÚS**

Portaferriassa, 10
BARCELONA

**CAMISERIA
SANS**

BOQUERIA, 32

Gran baratura de preus

TALLERS DE FOTOGRAVAT

JOAN BASTARD

COMTE DE L'ASSALT, 63, 1.º, interior

BARCELONA

Fàbrica de Gèneres de Punt

SECCIÓ
DE DETALL

Especialitat en articles fins

Ronda Sant Antoni, 47 ◊ Telèfon 4745 A.
BARCELONA

CATALUNYA GRÀFICA

REVISTA CATALANA D'INFORMACIÓ NACIONAL I ESTRANGERA

Sortirà tres vegades cada mes

FUNDADOR I DIRECTOR: JOAN GUASCH I RIUS
Fontanella, 13. Telèfon: 2258 A.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: FONTANELLA, 13
Telèfon: 2258 A. • Apartat de Correus n.º 10

NÚMERO ATRASSAT 60 CÈNTIMS

ANY I

BARCELONA PRIMERA QUINZENA DE JULIOL DE 1922

NÚM. 17

NOVENA FESTA DE LA MÚSICA CATALANA

DISCURS DEL PRESIDENT

L'Orfeó Català em féu el gran honor d'invitar-me a presidir el Jurat d'aquesta bella Festa de la Música Catalana; i la invitació fou acceptada per mi amb la més gran emoció i agraïment, convençut que la tal comanda constituïa una demostració d'afecte i d'amistat de les més tendres que es puguin fer a un músic de llunyanes terres qui porta en son cor l'amor a Catalunya i a la seva bella música.

Com és sabut de molts dels que m'escolten, jo he cercat la Catalunya amb la meva ànima, molt temps abans de conèixer-la. La magnífica col·lecció de música i de folklore català que em fou tramesa fa cinc anys de part del vostre Lluís Millet, per iniciativa i intervenció del seu cunyat que tots enyorem, En Francesc Millet, m'havia obert els ulls sobtadament a la contemplació dels insospitats trossos de bellesa que posseeix la vostra música catalana.

Jo no sospitava aleshores l'obra de conjunt, la suma total de treball creador que representa la moderna escola de composició coral catalana, car si jo n'hagués tingut esment, ben cert que no hauria gosat fer el que vaig emprendre'm amb el coratge de la ignorància i de la simplicitat, és a dir, jo no hauria gosat escriure «glosses» chorals sobre temes catalans; els vells grecs d'això en dirien «portar mussols a Atenes», i els anglesos d'avui dia en dirien «portar carbó a Newcastle».

Quan vaig sentir per primera vegada a Barcelona, fa tres anys, el vostre Orfeó Català i el vostre públic em feren una recepció inoblidable, un acolliment tan xardorós, que em commogué fins al fons de l'ànima. I al capdevall, el que jo havia fet a Amèrica per la vostra música, no era ni més ni menys que el meu deure artístic.

Es pot dir que per a ben representar l'art musical de la Catalunya d'avui, calen dues coses: un gran orfeó o una petita cobla de sardanes. Doncs bé! la cobla, no la tenim pas — millor dit, no la tenim encara — a Amèrica; però el meu orfeó — del qual, sense que ho prenguen a immo-dest elogi, puc afirmar que està compost d'una selecció de gent molt musical — s'és posat entusiàsticament a la disposició de l'art català, i continuarà per aquest camí mentre jo en sia el guia responsable. I jo em sento ben joiós de contar-vos que una altra entitat coral del Nord d'Amèrica, el magnífic «Mendelssohn Choir» de Toronto, en el Canadà, ja fa dos anys que s'és posat a cantar el repertori català; no fa més enllà de deu dies que he rebut del seu director, l'entusiasta i destre Mr. Fricker, una lletra pre- gant-me de procurar-li noves composicions del vostre repertori per al pròxim curs. Naturalment, al Canadà canten la cançó catalana en anglès, mentre que nosaltres, en la ciutat immensa i poliglota de Nova York, hem usat ja de bon principi la bella llengua original, que, feliçment per

als estrangers, és molt més fàcil de cantar que de parlar! Almenys, els centenars de catalans de Nova York que assisteixen als nostres concerts i els meus amics del Centre Nacionalista Català de la mateixa Ciutat, m'han afirmat que podien comprendre cada paraula. (Ai! com voldria jo que el públic d'avui pogués dir el mateix del meu discurs!)

He escollit per tema d'aquest petit parlament que esteu escoltant, «La música mediterrània i la importància de l'expansió musical catalana a l'estranger». Us parlaré de la seva importància per als països de races completament diferents, com els anglo-saxons, els alemanys, els francesos del Nord, els russos i els bascos, i, per altra part, de la seva missió de lligam espiritual entre els països i regions de races afiliades mediterrànies, meridionals, com el Rosselló, la Provença i el Llemosí, el Piemontès i les illes de Mallorca i Sardenya. Jo tractaré, en tant que em sia possible, de resumir el que està ja acabat, i de descriure-us a la fi mos somnis, més esperances sobre les possibilitats de l'esdevenidor.

Ja una vegada, en el passat llunyà, en el període de cul- minant medieval, el geni català, estretament afiliat al geni provençal, s'han expressat en una floració completa: en la poesia i la música dels trovadors. Gràcies a les laborioses recerques del cèlebre musicòleg Pierre Aubry podem, d'ençà d'una quinzena d'anys, apreciar tota la bellesa i tota la sabor d'aquestes belles melodies primaverals, de caient tot catalanes.

Fou una meravellosa primavera de la música mediter- rànica, que durà uns dos segles, i de la qual es troben les darreres mostres en les «Càntigas del rei Alfons el Savi», permetent-me esmentar la sublim desena: *Rosa das Rosas et frov das fiores*. Després, sortint d'aquest estat adorable, melodiós de la joventut primerenca, l'orientació de la mú- sica canvia i esdevé seriosa, complicada, polifònica; la Itàlia pren lloc dominant, i gràcies a l'extrema importància acor- dada a la música per l'Església de Roma, es prepara el fona- ment damunt el qual s'alçarà l'art sublim polifònic de Palestrina. De la glòria d'aquesta nova llum les guspieres salten en totes direccions, encenent nous focs; l'escola dels mestres piadosos i ascetes de Sevilla, els Fernández, Gue- rrero i Morales, més «divi» aquest darrer que el tan anome- nat pintor, penetra encara més lluny en el misticisme de la música polifònica, i, el gran Victòria s'alça com un genit igual al costat de Palestrina. Els Països Baixos assoleixen aleshores llur punt culminant en la música, quan Roland de Lassus, amb la seva vigoria i el seu geni universal, aca- para tota aquesta tècnica, servint-se'n igualment bé en l'idioma religiós com en el secular. Al seu darrera, l'Angla- terra pren una volada musical fantàstica, i durant trenta anys, durant el regne d'Elisabeth, domina el món conegut per la perfecció musical de la seva escola madrigalesca. Si hi havia encara pesantor, rigorisme, un excés de treball cerebral en aquesta escola polifònica, és la França que reac- ciona contra aquests defectes en aquell període amb els seus Jannequin i Claude le Jeune, com reaccionarà encara una

vegada al divuitè segle amb els seus clavecinistes plens de gràcia i naturalitat, els Rameau, Couperin i Daquin. Jannequin, sobretot, quin mestre adorable i massa poc conegut en el món, però que Barcelona, gràcies a la iniciativa i al coratge del mestre Millet, ha pogut apreciar en les seves *Ocellada i Batalla de Marignan!* De la seva vida, cap detall se'n coneix; però qui d'entre els que han sentit o cantat la seva obra pot dubtar que hi hagué en ell sang meridional, provençal; sens dubte, durant tot aquest període en el qual el geni musical meridional sembla eclipsat, hem de veure-hi el representant de l'esperit primerenc, fogós, saborós que caracteritza la gent del Mitjorn.

I els meridionals? Llur renaixença musical coincideix, quan al temps, aproximadament amb el moviment rus, solament que el procés ha estat, en el cas llur, més espaiat, més gradual. Els països de Mitjorn, de la llengua d'Oc, de la Catalunya sobre tot, representen, al meu entendre, amb Rússia, el més ric terreny de Folk-lore musical, deu inagotable i verge, la contribució sana i vigorosa de la qual podrà regenerar el nostre art estimat que s'ofega en aquest moment dins d'un cosmopolitisme mòrbid, dins d'un comercialisme cinic.

Els veritables successors de Bizet foren dos, l'un francès del sud i l'altre català, extraordinàriament semblants l'un i l'altra per llurs temperaments fogosos i saborosos; parlo d'Emmanuel Chabrier i d'Isaac Albéniz. Dotats d'una imaginació desbordant, d'una riquesa de melodies i de ritmes enlluernadora, tots dos refiats en l'abundor de la inspiració llur, tots dos malbarataven i escampaven llurs dons sense parió per tots cantons, sense criticar-se gaire ells mateixos, sense massa raonaments, fins que a la fi de llurs massa curtes vides, ja sota l'espectre de la malaltia o de la mort, es concentraren per a realitzar esforços sublims. Així, el fragment d'òpera *Briseis*, de Chabrier, constitueix una veritable epopeia del Mediterrani, amb sos cors de mariners, sos himnes al Déu-sol, sos cants de tendresa i d'èxtasi, tot amarats d'una claror lluminosa com el cel de Mallorca, sobre un tapis florit de colors virolades com els prats primaverals del Llenguadoc. I Albéniz, després d'una vida de creació contínua i abundosa, en la qual joïells preciosos es barregen amb pedres de menor qualitat, s'alça, veritable gegant, amb la seva col·lecció *Ibèria*, que és com la síntesi de tots els esforços ibèrics que l'han precedit, i a l'ensem el punt de partida del qual hauran d'arrencar tots els seus successors.

Al costat d'aquests dos gegants, trobem de nou a banda i banda de la frontera, dos músics lírics de primer ordre: Déodat de Sévérac, el dolç cantaire del Rosselló i de la Cerdanya, i el plorat Enric Granados, l'ànima dolça i fina del qual s'expressava tan tendrament en les seves exquisides creacions, i que el món sencer aclamava quan la tristesa del destí el féu finir prematurament.

Per fi, el colós de la música panibèrica, el fill de Tortosa, Felip Pedrell, el qual canta en la seva *Glossa* sobre un poema d'En Maragall la proclamació de l'unitat de tot els homes del Mitjorn, i que més ben preparat que ningú evoca les corts d'amor dels temps trovadorescos en la seva trilogia *Els Pireneus*.

Mentre que així els músics genials de Catalunya i de la França meridional s'allarguen les mans en una creació essencialment pròpia, s'acaba una altra obra, veritablement monumental, única, durable, i en la qual la Catalunya passa ben bé al davant de tots els seus veïns, i, en general, del restant del món; em refereixo a la creació dels orfeons de Catalunya. Guiat pel desig imperiós d'expressar la seva individualitat racial i nacional tan diferent del restant de la Ibèria, i seguint l'exemple dels grans poetes de raça catalana, el poble en massa es posa a la tasca, es posa a cantar. Guiats assenyadament, vigorosament, amb entusiasme pels mestres Clavé, i més tard, per En Morera, els obrers, els estudiants, els homes del poble s'apleguen arreu per a desbordar llur ànima en llur bell cant català. Es aleshores que el poble fa recordança de les danses seculars camperoles i saboroses del terror; i es porta la sardana en triomf per tot Catalunya, dansant, cantant, vibrant en un culte sublim de bellesa, de ritme i de natura.

En aquells temps era fundat l'Orfeó Català, aquest

organisme que en pocs anys es posà al cap de tots els organismes semblants del món. Ell reposa damunt els basaments més sòlids. Portat per l'entusiasme d'un poble, fundat sobre una riquesa inaudita de recursos d'un repertori verge, apoiat sobre l'amor devot i pacient d'una multitud de compositors de mèrit

Un dels seus fundadors, Amadeu Vives, s'inspirà en la deù popular per a escriure aquest joïell *L'emigrant*, que ressona en les ànimes de milions de catalans en tot el món i fa plorar fins els homes de raça diferent. I fins ara, després de sa llarga absència, jo sé que el cor d'En Vives batega sempre per l'Orfeó, ja que en aquest moment treballa en la composició d'una nova sèrie d'obres corals a ell destinades. A l'ensem que a En Vives, la direcció de l'Orfeó Català s'escaigué en un home qui, per sa natura única, sa combinació de qualitats raríssimes humanes i artístiques fou el més ben dotat per a un lloc de tal responsabilitat; aquest home que jo tinc l'honor i el privilegi d'anomenar mon amic, aquesta glòria de Catalunya és En Lluís Millet. Dotat d'una musicalitat que ho comprèn tot, de la paciència i bondat d'un àngel, de l'entusiasme d'un sant; tècnic admirable fins en els detalls més minuciosos del ritme i de la color vocal, infatigable estudiós del folklore del seu país, guia i inspirador de la joventut i dels camarades en el treball, és així com jo veig En Lluís Millet, i jo el saludo com una veritable obra mestra encarnada, un joïell de la humanitat. La seva influència ha estat incalculable; no solament ell ha conduït l'Orfeó a una perfecció sense parella, no solament ha transplatat tota la gran música del món en la vostra Catalunya, sinó que ha fet néixer, a l'entorn de l'Orfeó, una escola de composició coral esplèndida, escrita per una falange de mestres catalans per a aquest instrument diví i inaudit que és l'Orfeó Català, una floració de música que no existiria sense aquest instrument, que és el coronament definitiu d'En Lluís Millet. Ditxosa Catalunya de tenir un tal fill! Ditxosos els mestres que poden treballar en col·laboració amb ell! Ditxós el centenar d'orfeons d'aquesta terra que poden seguir el camí traçat per ell!

Entre els compositors que han escrit per a l'Orfeó, el lloc d'honor es deu certament al mestre Nicolau. Ell ha creat una sèrie d'obres inspirades d'un misticisme sublim i ben català, misticisme de Ramon Llull i de Mn. Jacint Verdager. *La Mare de Déu*, *La mort de l'escolà*, *Divendres Sant*, aclamats xardorosament a Londres i a París, han pres ja un lloc ben alt d'afecte en els nostres Estats Units, i continuaran llur victoriosa volta al món, perquè sense cap dubte, són les obres mestres de la producció coral moderna en sentit espiritual com en sentit tècnic. De molts cantons a Nova York em demanen una repetició de son *Divendres Sant* — que s'anomena allí «la més bella obra de música religiosa dels nostres temps» — com ja he tingut de repetir *La mort de l'escolà*. Mes, abans d'accedir en aquestes peticions, jo vull primer donar la seva obra cabdal, el *Capitant*, que, personalment, ja estimo més que totes

La tècnica coral d'En Nicolau és d'una concepció ben individual, les seves obres són com catedrals gòtiques, amb llur arquitectura flexible ingeniosament entrelaçada de garlandes florides que són les cançons populars de Catalunya

L'estol dels altres compositors s'és més rigorosament decantat a la cançó popular pròpia, harmonizant-la, variant-la de la manera més enginyosa. Els resultats de llurs esforços, sobretot vistos amb els ulls de l'estranger, són ben sorprenents; una tal varietat i subtilitat de ritmes, una tal paleta de colors no han mai existit abans en la música coral. Gràcies al temperament meridional, a una imaginació fèrtil i abundosa, la música coral es transforma aquí en orquestra vocal, en la qual les veus d'infants, poc usades en les músiques d'altres països, contribueixen a donar sonoritats corprenedores i sorprenents. Jo us he parlat abans del fenomen extraordinari de l'escola coral en la vella Anglaterra, sota la reina Elisabeth; doncs bé, el mateix fenomen jo el veig en el ràpid desenrotllament de la música orfeònica de Catalunya; solament que en lloc de la reina Elisabeth (l'Oriana dels Madrigals), com a protectora, és el vostre Lluís Millet, qui n'esdevé l'àngel tutelar!

KURT SCHINDLER.

(Acabarà)

CATALUNYA GRÀFICA

Any I

Núm. 17

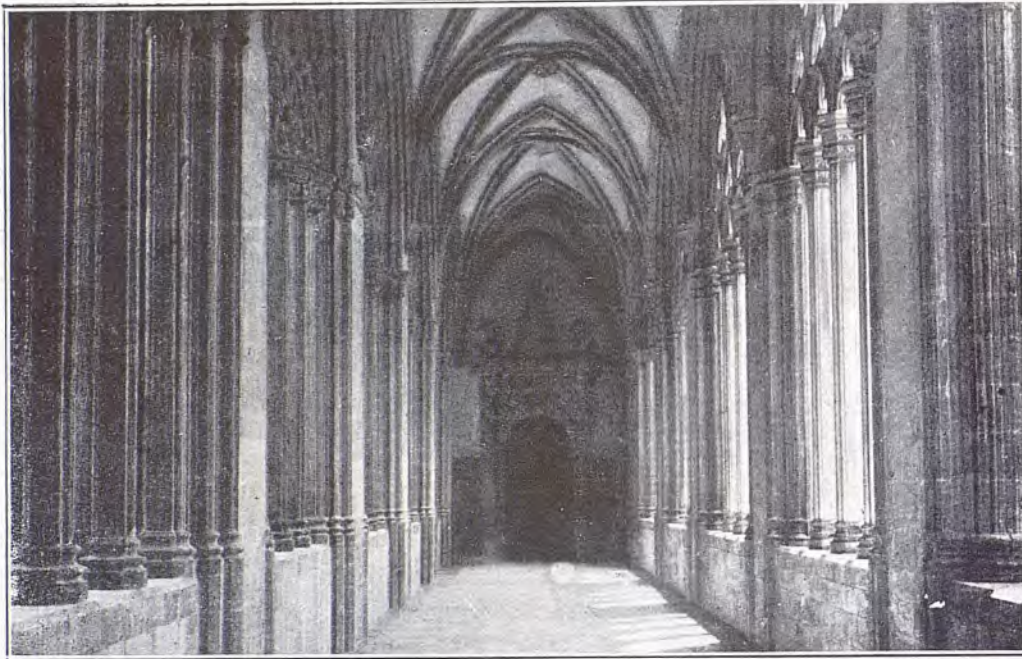

LA PLANA DE VICH

Una masia

ELS CLAUSTRES DE VICH

Els de la Catedral

Volem donar una prova del nostre agraïment envers els vigatans per la bona acollida que han dispensat a la nostra revista, explicant, per a que tots els nostres llegidors les coneguin, les coses notables que conté Vich, començant avui pels claustres.

Els primers són els de la Catedral, l'únic bonic que, a jui nostre, té l'esmentat temple.

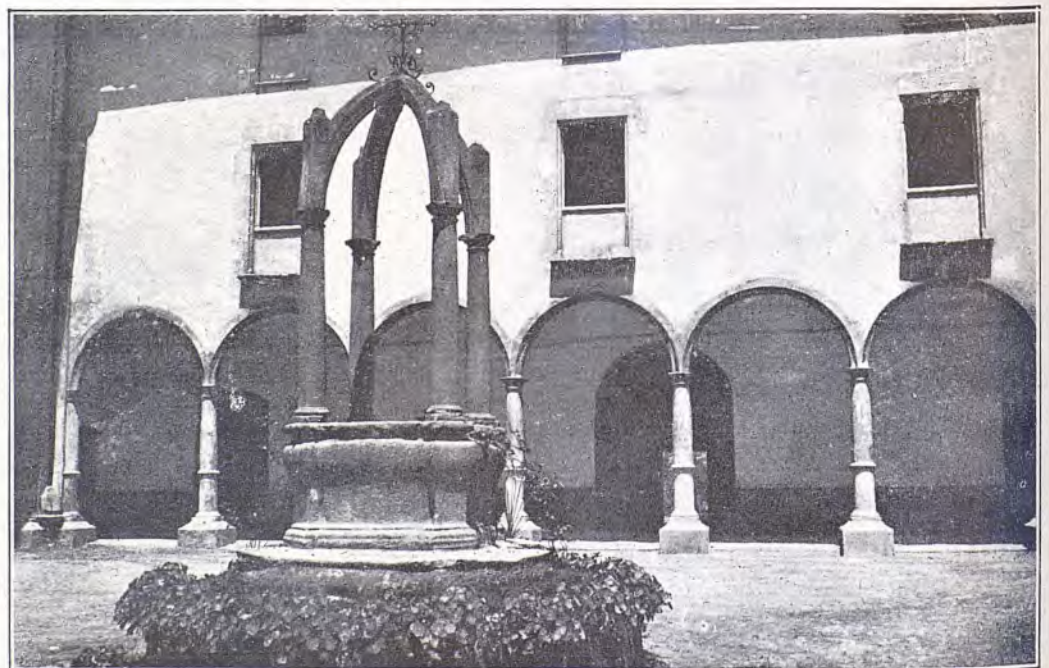
Els claustres de la Catedral són de pur estil gòtic i d'una magnificència i detalls que impressionen de veres, són dignes d'una catedral de molta més importància que la de Vich; les 20 finestres gòtiques cada una desenrotllada a diferents rosetons sostinguts per tres elegantíssimes columnes de marbre. La galeria que publiquem es la que dona a la banda del riu; fou acabada pel bisbe Morgades que tant treballà i bé per l'Art de Catalunya. El pati és també una obra mestra que publicarem un altre dia.

Els del Carme mideixen, incloint-hi les galeries, 29

metres; contenen set arcs de mig punt en cada galeria, sostingut per hermoses columnes toscanes apoiades amb luxoses bases, avui tapiades. En el centre del pati hi ha la boca d'un pou amb un molt treballat ampit i una hermosa glorieta tot de pedra. L'església del Carme està a la Rambla. Es de la segona meitat del segle XVII. Fou convent de Carmelites, i avui és parròquia. El convent és col·legi dels religiosos maristes.

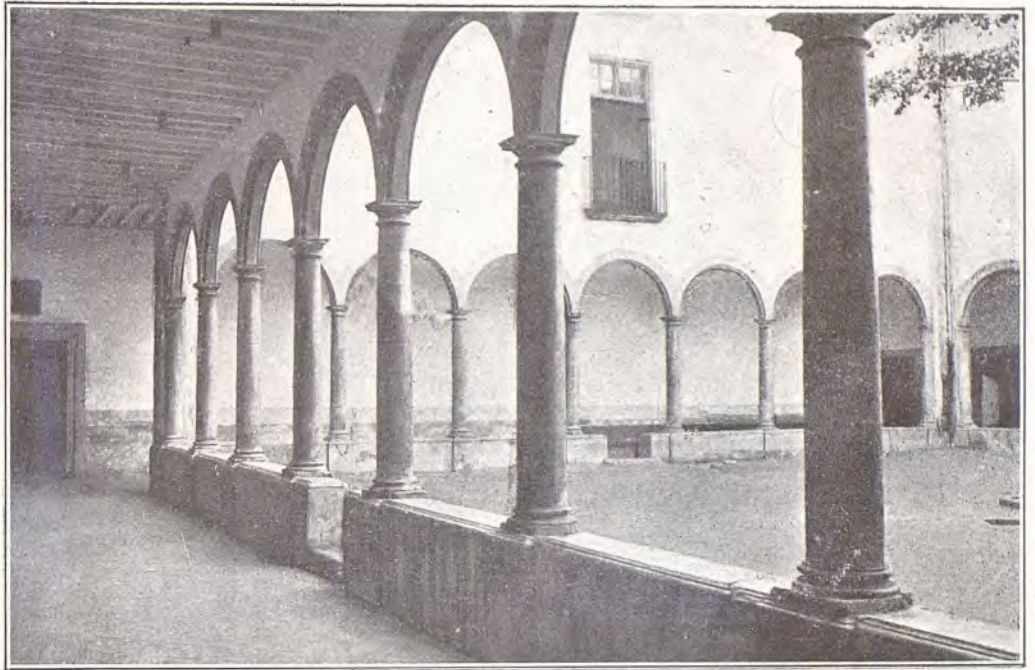
Els de S. Domènec (Domingo). — En l'any 1660 el bisbe dominic Fr. Francesc Crespi de Vallaura començà l'actual convent de Dominics, situat al carrer de Sant Francesc, que no acabà per haver-se mort dos anys després; els continuà el general de l'Ordre Fr. Tomàs Ripoll, deixant-lo també sen-

se acabar, és a dir, tal com està avui. Després de la Catedral, es l'església més espaiosa de Vich. A l'orient del temple hi ha el convent, bon edifici de dos pisos alts, que rodeja un preciós claustre quadrat que té 27'90 me-

Els del Convent de la Mare de Déu del Carme. Segle XVIII

tres de costat total, o sia inclòs les galeries. Cada galeria té 3'35 metres d'amplada, contenint sis arcs sostinguts per esveltes columnes de marbre de color, del país, les quals s'apoiem sobre treballats pedestals de pedra i bases àtiques, acabant amb hermosos capitells d'ordre compost. Els també primorosament esculpturats arcs estan dividits en dos, mes els caps d'aquests, que vénen a juntar-se en el bell mig, no s'apoiem en cap columna ni en res, com pot veure's ben bé en la fotografia, quedant així graciosament suspesos en l'aire. No són menys bonics els treballats dels arcs reentrants en llur mitat, d'estil àrab, veient-s'hi figuretes, flors i altres capricis, formant un conjunt agradable i ric. La galeria occidental té preciosa volta dividida en compartiments per arcs transversals que arrenquen de cada columna i guarnits de dos llunetes a cada cap i, a més, d'esculptrats florons en el centre d'aquells. Les altres ales no tenen voltes. La cisterna del centre del pati llueix un brocal de pedra ben esculptrada. Avui el temple continua obert al culte, i el

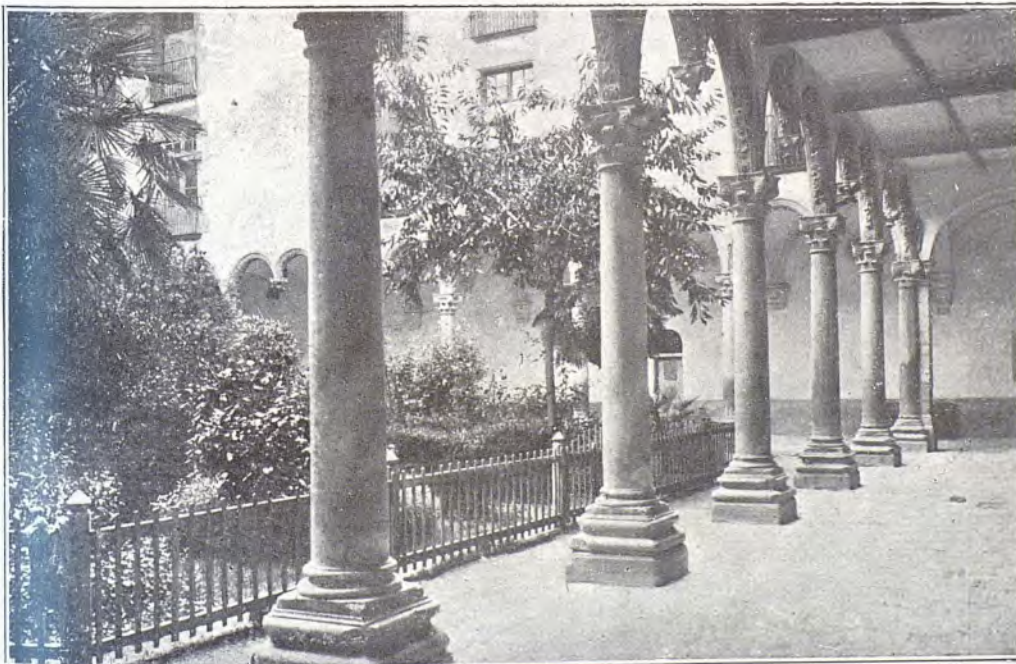

Els del convent de la Mare de Déu de la Mercè. Segle XIII

convent l'una mitat hostatja els jutjats i l'altra mitat la Casa de Caritat.

Els de la Mercè. — El Rei Conquistador, cofundador de l'Ordre de la Mercè, fundà aquest convent a l'any 1235.

Està situat al sur de la ciutat, vora de la Rambla. El claustre és quadrat: té 24 metres per banda, incloses les galeries, que en tenen 3 d'ample cada una; set arcs de mig punt apoiats en columnes toscanes de marbre de color, apoiades a l'ampit de polida pedra. Guarneix el claustre del pati la boca de ben treballada pedra de la cisterna, amb els seus montants. Els dos pisos alts no tenen galeries, però els seus balcons, finestres i ovals, col·locats tots amb agradable simetria, llueixen marcs polits de pedra que els donen molt caràcter. Resulta un claustre hermós de veres.

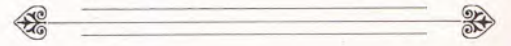
Els del convent de Sant Domènec. Segle XVII

Fotos del nostre bon amic i col·laborador Dr. Garrut.

LA FAMÍLIA DELS LLÚPIES

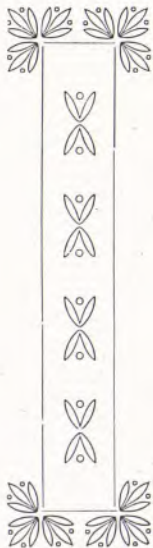
Tres personatges que obren pas a la comitiva oficial o anunciadora de la Festa Major de Vich i a la solemne processó del Sant Patró.

ELS RUSSOS A LA HAYA

Sokolnikof, Litvinof, Krestinsky, delegats dels soviets a la fracasada Conferència de La Haya

El senyor arquebisbe de Tarragona i el nostre senyor bisbe Dr. Guillamet, saludant als peregrins catalans al tornar de visitar Ntra. Sra. de Lourdes.

INSTITUT
AGRÍCOL CATALÀ
DE SANT ISIDRE

Descubriment del bust del senyor Deu i entrega als senyors don Pere Girona i D. Pere Fages dels pergamins de reconeixement pels llurs treballs en prò de l'Institut.

ESCOLES DE BOSC

El senyor Ainaud, aciu cap tècnic de la secció de Cultura del nostre Ajuntament, donant una de les seves instructives conferències. A l'acte, com es veu en la nostra fotografia, hi assistiren autoritats, mestres i artistes que sempre escolten amb gust el distingit conferenciant.

LLIGA DEL BON MOT

Miting que tingué lloc darrerament a Santa Coloma de Farnés. Fou un altre dels molts actes que la important entitat que dirigeix el beremèrit Ivon Escop ve celebrant a Catalunya per a foragitar del nostre poble la molt lletga costum de mal parlar (blasfemar).

ACTES D'AFIRMACIÓ NACIONALISTA

La gran guerra que ha capgirat el món creant una munió d'entrincats problemes semblava havia apaivagat els entusiasmes nacionalistes suara palesats de faisó admirable i esplendent sadollantncs l'ànima d'esperances encorajadores.

Nosaltres voldríem que les diferents orientacions que s'assenyalen sapiguessen formar un sol front, amb l'únic objecte de que no sia possible entre nosaltres la guerra

grat tot ço que s'ha dit, avui som molts més els nacionalistes, i que, de consegüent, estem en millors condicions per a fer feina positiva si tothom treballa amb la fe i entusiasme que diu sent pels ideals nostres, per l'enaltiment de la nostra Catalunya. El miting de Poblet, l'àpat al Parc Güell i l'Assemblea de Parlamentaris són tres actes que assenyalen abastament el moviment ascensional que ha tingut el Nacionalisme. Els del dia 9 de juliol de 1922

Miting celebrat a Poblet, organitzat per la Lliga Regionalista, amb motiu de la visita que els bascs feren a Catalunya (1914)

civil suara haguda a Irlanda, per cert ben dolorosa, doncs a més de fer nombroses víctimes entre els seus més benvolguts germans causarà un retràs força perillós per les llibertats de la dissortada nació irlandesa.

Acció Catalana, Unió Catalanista, Joventuts Nacionalistes, tothom treballa, cadascú ha fet els seus actes de propaganda força importants i ben entusiastes. Mes, en honor de la veritat, hem de dir que els actes organitzats per la Lliga Regionalista han sigut dels que es recorden sempre.

Nosaltres hem volgut retreure unes quantes fotografies d'actes ja històrics per a fer comprendre a tothom que, mal-

són el grau màxim. Desitgem perduri l'organització acurada dels prohoms de la Lliga i que llurs deixebles ne treguin les degudes lliçons per a saber fer bona feina, ço és, ben profitosa per la nostra benvolguda Catalunya.

Les sales immenses del Palau de l'Art Modern, atapeïdes d'una gernació entusiasta era un espectacle verament encorajador. Hi havia gent de totes les terres Catalanes. Els oradors Vallès i Pujals — qui llegí les conclusions aprovades en l'assemblea celebrada el dissabte al vespre, — Puig de la Bellacasa, Maynés, Duran i Ventosa, Ventosa i Calvell, Puig i Cadafalch i Cambó foren ovacionats, especialment el nostre President, qui ho fou

llarga estona i amb aquell caràcter, i En Cambó, cadaú d'ells assenyala el camí a recórrer, afirmant que les victòries aconseguides en vint anys d'actuació política donen dret a demanar la continuïtat i perseverància que són les que han de dur la victòria definitiva. Cal treballar bé i de ferm per aconseguir el reconeixement de la nostra personalitat nacional; çò és el que demanava amb els seus aplaudiments entusiastes i sorollosos la gernació acoblada al redòs dels capdavanters de la Lliga.

inusitades. Supera en grandiositat a les naus del Palau de Belles Arts i del Palau de la Indústria (Fira de Mostres). Les fotografies que publiquem donen una bònica prova de la magnitud que tingueren els actes celebrats i que per això no detallem; sols volem fer constar que el servei de cuina, a càrrec del senyor Montllor amb la col·laboració del seu consoci senyor Ascoaga, fou ben excel·lent si es té en compte çò que representa l'haver de fer un àpat de tal magnitud.

Acte preparatori de l'Assamblea de parlamentaris celebrat al Consistori Nou del nostre Ajuntament.

Primer rengle d'assentats, d'esquerra a dreta: Marquès de Camps, Lleó Soler i Marc, Joan Garriga i Massó, Pere Rahola, J. Cusi, duc de Solferino. Segon rengle: Albert Rusiñol, Bonaventura Plaja, Lluís Ferrer i Vidal, Lluís Sedó, J. Bertran i Musitu, Joan Ventosa i Calvell, Francesc Cambó. Tercer rengle: N. N., Marcellí Domingo, Ll. Macià, Frederic Rahola, Manuel Farguella, Magí Morera i Galicia, Eusebi Bertran i Serra, Josep Claret, Anton Jansana, Anton Albalfull i Joan Vallés i Pujals.

L'ovació que es tributà a l'il·lustre president de la Mancomunitat palesà de manera indubitable que els ciutadans reunits al Palau de l'Art Modern aclamaven el fet viu de Catalunya.

La Mancomunitat fa obra constant de govern, ompla el buit que ha deixat a Catalunya l'absència de l'Estat: això remerciaven amb els seus aplaudiments al President els 8,000 assistents a l'acte.

No ha mort, doncs, el nacionalisme: és un sentiment, és una realitat que tots els catalans volem.

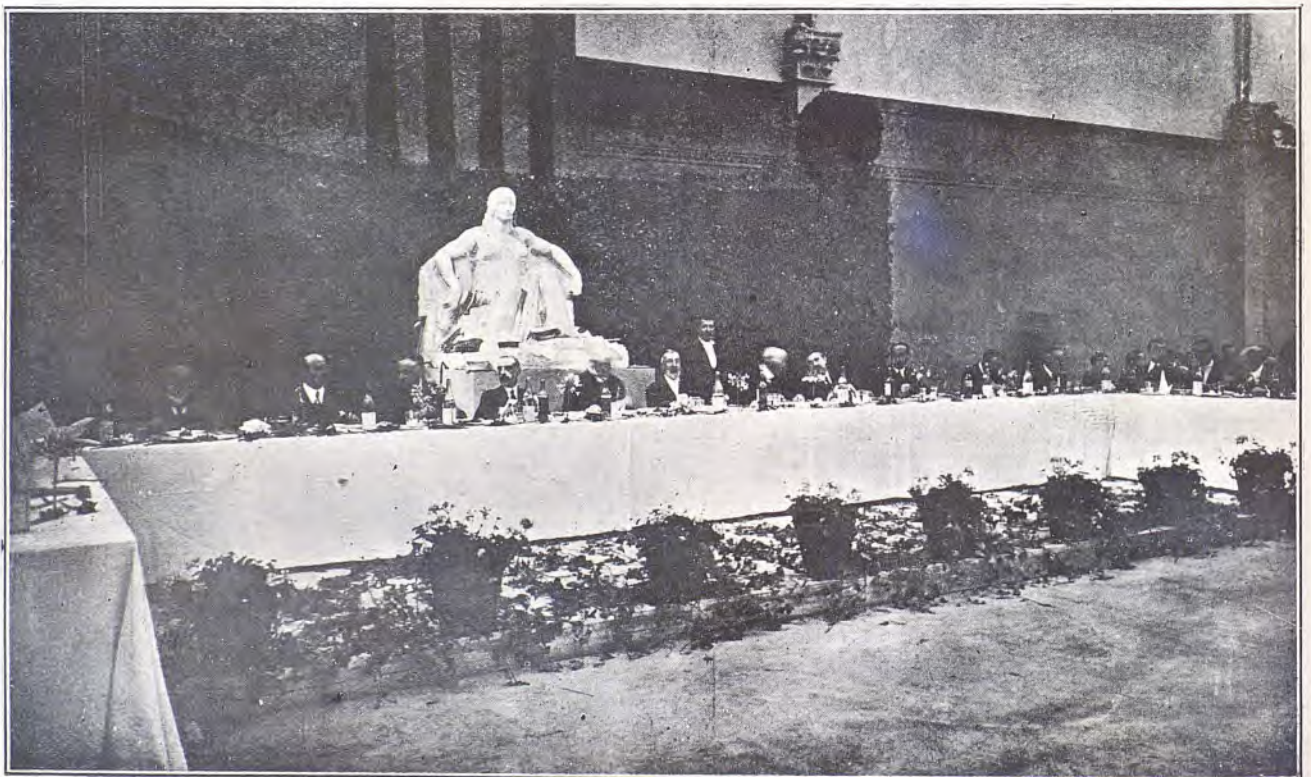
L'àpat es celebrà a la sala gran del Palau, de proporcions

I, per acabar, heu's aquí algunes dades curioses:

Es necessitaren 20,000 ous, dues tones i 225 quilos de llus i 4,000 pollastres. A cada angle de la immensa sala hi havia un celler-cambra frigorífic amb 4,000 ampolles de vi claret del Castell del Bosch (de l'Amadeu Maristany), 6,000 ampolles d'aigua mineral Sarba (Parc Güell), Fargas i Montalt i 2,000 ampolles de xampany Freixinet. Totes aquestes ampolles estaven sota una muntanya de gel. Hi havia 15,000 barretes de pa de 200 grams, grans còvens de fruita i grandiosa quantitat de pastisseria. Les naus foren arranjades per la casa Ribas i Pradell.

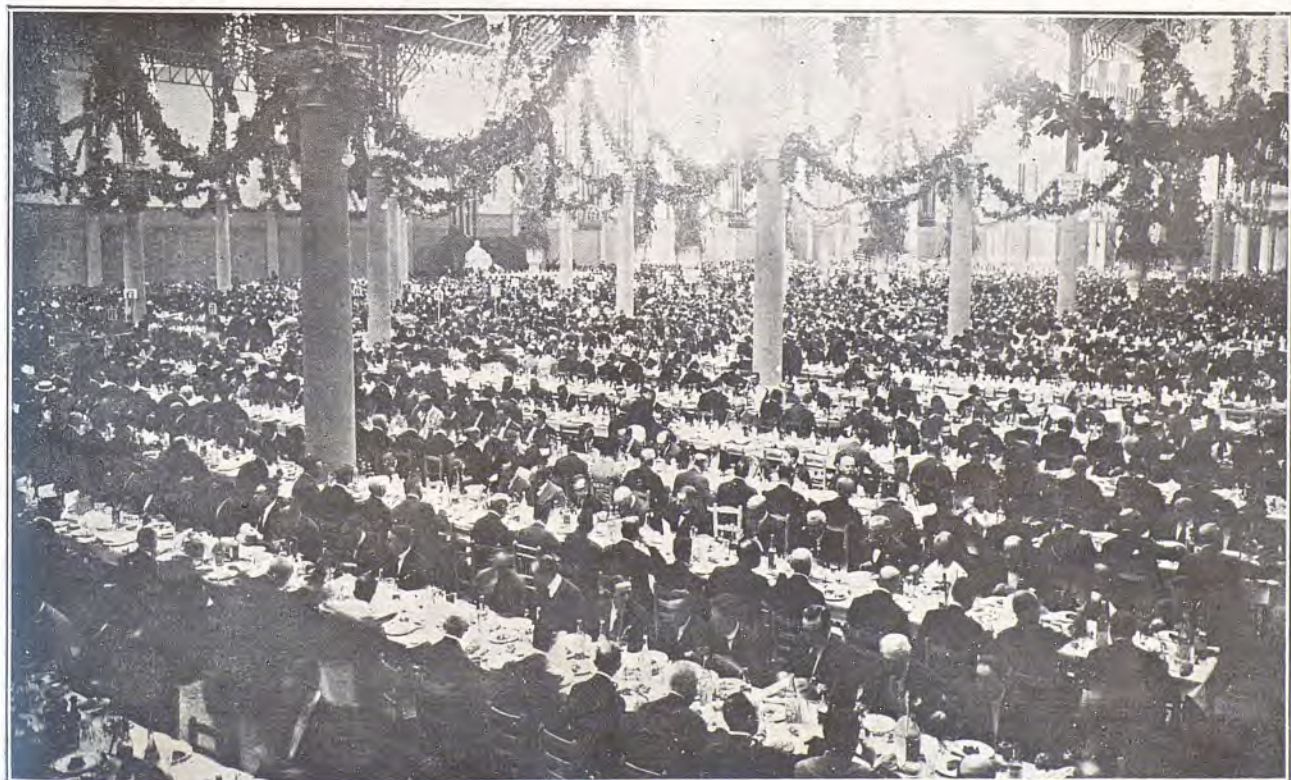
Presidència del àpat, dit dels cinc mil, celebrat al Parc Güell. Maig 1916.
Presideix el seny català, En Prat de la Riba, tenint a la dreta En Raimond d'Abadal, Francesc Cambó, Lluís Duran i Joan Ventosa i Calvell, i a l'esquerra, N'Albert Rusiñol, Leonci Soler i Marc i Lluís Ferrer i Vidal

Presidència del àpat d'enguany, dit dels set mil, celebrat al Palau del Art Modern, Montjuich.
Presideix el nostre President en Puig i Cadafalch, tenint a la dreta En Cambó, Vallés i Pujals, president de la Diputació de Barcelona; Riera, president de la de Gerona i Joan Maluquer; seguint a l'esquerra, Abadal, Alcalde de Barcelona, Duran i Ventosa, Ventosa i Calvell, Romà Sol, Montserrat Quadradas, Angel Rabaçà i D. Antoni Martíncz Domingo, seguint els senyors Maynés, Sedó, marquès de Camps i Ricart Ramos, i els senyors Jansana, Coll i Turbau, Ferrer i Vidal, Morera i Galícia i Pere Rahola.

Miting de Afirmació Catalana, organitzat per la Lliga Regionalista de Barcelona, i celebrat el dia 9 de Juliol de 1922 en la nau n.º 1 del Palau de l'Art Modern. Moment de dirigir la paraula En Francesc Cambó.

Apat dels set mil, celebrat en la nau n.º 2 del mateix Palau

Fots. del reporter Sagarra

NOVENA FESTA DE LA MÚSICA CATALANA

Fou aquesta festa celebrada el dissabte 8 de juliol al Palau de la Música Catalana ben nostrada. Oferia el Palau l'aspecte dels grans dies. Les nostres primeres autoritats foren representades pel regidor senyor Massot, en representació del batlle de Barcelona; els regidors senyors Escolà, Duran y Reynals, i Bordas; els diputats provincials senyors Grañé, Campmany i Pich; el senyor Sans i Buigas, secretari de la Mancomunitat, i la Junta de l'Orfeó, presidida per En Joaquim Cabot. El Jurat de la Festa d'enguany el formaven els mestres Kurt Schindler, Lluís Millet, Joan Lambert, Vicens M. de Gibert i Francesc Pujol.

El discurs que llegí el mestre nord-americà fou una glossa a la Música Mediterrània i a la importància de l'expansió de la música catalana a l'estranger. Es extremadament afalagador per a la nostra música, de la qual el mestre demostrà ésser-ne un entusiasta enamorat. Cal fer notar que l'il·lustre mestre llegí el seu treball en català, entenent-lo bé tothom, aplaudint-lo sovint i ovacionant-lo a l'acabar.

En Joaquim Cabot, parlant de la gesta del mestre, digué en el seu discurs de gràcies que és un gest exemplar que hauria d'avergonyar als qui d'ençà i d'enllà de l'Ebre menyspreuen i discuteixen els drets de la nostra llengua.

El mestre Pujol, secre-

Kurt Schindler, mestre nortamericà, president del jurat

tari del Jurat, llegí la seva Memòria explicant el criteri del Jurat respecte de les composicions premiades, donant a conèixer el nom de les obres i llurs autors. Heu-los aquí:

Primer premi: *Himne a la Ciutat de Déu*, chor mixte del jesuïta P. Antoni Massana, lletra de Mossèn Ribé.

Premi segon: Chor mixte del mestre Antoni Pérez Moya que també guanyà el set i el quinz; l'enhonorabona estimat amic i col·laborador.

El premi del senyor Bisbe el guanyà N'Antoni Planàs.

En Joaquim Zamacois guanyà el de l'«Associació d'Amics de la Música» i essent premiats els reculls de cançons dels senyors preveres Josep Masdeu, Lluís Comella, Joan Sala, Josep Potellas i Josep M. Castellà, de la senyoreta Na Mercè Fàbregas i dels senyors Josep Raburés, Josep Tomàs, Joan Amades, Bartomeu Simó, Carles Grandó, Francesc Montserrat i J. Piñol.

S'executaren: *Pregària* del P. Massana; *Ave Verum* i *O Jesu*, d'En Antoni Planàs; *La nina bella*, de Pérez Moya, i algunes cançons populars. Totes foren molt aplaudides. També es cantà *El miracle de Sant Ramon*, glossa del mestre Schindler, i el nostre himne, ambdues sorollosament ovacionades.

Tingueren accèssits els mestres J. Sancho Marraco, Antoni Juncà i Cassià Cassademont.

UN MIRACLE DE SANT RAMON

LETRA DE LA GLOSSA DEL MESTRE SCHINDLER

La Mare de Déu un Roser plantava,
d'aquest sant Roser florí una branca,
nasqué Sant Ramon, fill de Vilafranca,
confessor de reis, de reis i de papes.
Confessava un rei què'n pecat n'estava.
El pecat és gran, Sant Ramon plorava.
El traïdor del rei li amenaçava
que li pegaria si no'l perdonava.
Ramon s'en va al port a llogà una barca;
el barquer li diu que n'està embargada.
No'n pot embarcar capellans ni frares
ni estudiants ni els que van descalços.
Mireu, en Ramon! ja'n va fè un miracle.
Tira'l seu manteu per servir de barca;
i lo gaiatet per arbre posava,
i amb l'escapulari gran vela n'alçava,
i amb el seu cordó bandera molt santa.

Quan és alta mar, Montjuich assenyala.
Tots els mariners surten a muralla.
«¡Jesús! ¿Què és allò? ¿Es galera o barca?
No és vaixell, no, ni galera armada,
que n'es Sant Ramon que ha fet un miracle!»
Santa Catarina toquen les campanes.

PLEGÀRIA

CHOR MIXTE DEL P. MASANA, GUANYADOR DEL PRIMER PREMI

Himne de la Ciutat de Déu

O Crist, Palma dels guerrers, en aquesta ta Ciutat
dones-m'hi ciutadania: perquè hi tingui repòs grat
trenca el cingol militar que oprimeix mon flanc cansat.

Puix la vida és un combat, dona'm força, feble só;
mes no neguis el descans al guerrer moll de suó
¡i després del gran triomf el justíssim guasardó.

LLORENÇ RIBER, PVRE.

Na Concepció Patxot, Reina de la festa, gentil i distingida senyoreta, filla del conegut intel·ligent i generós català En Rafel Patxot.

L'HEREU RIBERA

(CANÇÓ POPULAR)

No hi vagis cullir floretes,
que ja saben perquè hi vas;
que hi vas per l'hereu Ribera,
que sempre t'hi ve a trobar.

*Tirolaire que va l'aire,
tirolaire l'aire va.*

No hi vagis, ¡ai, no! Roseta,
que amb un'altra es casarà:
la pubilla Mas Carreras,
que té onces per llençar.
Al sentir-ne això Roseta
se n'és posada a plorar.
Ai no ploris, no, Roseta,
que algun altre ja et voldrà!
— Jo estimo l'hereu Ribera;
jo amb ell me vull casar.
Si per cas ell no em volia,
amb cap més me vull casar. —
Passades les tres setmanes
una boda se'n farà:
la pubilla Mas Carreras
amb Ribera es casarà.
Quan ne foren dins l'església,
la Roseta ja hi va entrar;
en porta un ram de floretes,
tothom mira què en farà.
Quan ne sent dir «sí, pare»,
a En Ribera les tirà:
— Aquí tens eixes floretes;
veure què et recordaran. —
Al dir aqueixes paraules
la Roseta es desmaià;
quan ne van per retornar-la
morta la varen trobar.

Del recull de Mn. Sala.

AUBADA

El cantar de la matinera alosa
anunciant el nou jorn que començava,
desvetllà dins els nius les orenetes
i als pardals adormits sota les fulles,
i per sota les teules de les cases
on sos nius tendrament hi aixoplugaven.

Els pardals en llurs nius varen remoure's
i amb sos becs punxaguts s'esplomissaren.
Tot seguit sobre les teulades quietes
regalant amarades de rosada
un festiu xerroteig i batre d'ales
va esclatar, saludant la nova aubada.
Un falsiot, del cloquer de la parròquia,
va llençar-se a l'espai xisclant frenètic;
tot seguit respongueren altres xiscles
més aguts... De falsiots i d'orenetes
es va omplir el cel blau quan llustrava.
Dalt del cel s'amagaven les estrelles
com fugint de la llum avergonvides,
i a llevant una resplendor morada
que s'anava tornant tota rogenca
empenyia a ponent la nit... la forca!...
Allà a dins al corral de la masia
el bon gall llevorer, cantador d'hores,
va cantar amb sa veu forta i timbrada,
i altres galls de cent cases respongueren
anunciant l'arribada del nou dia.
El pastor bo i seguit de la remada
ensonyat ha passat per tot el poble
despertant els carrers silenciosos
amb l'estrèpit dels seus esclops de fusta
i els clapits del bon gos renyant l'ovella
que mandrosa es quedava esgarriada.
La campana amb sa veu aixordadora
desvetllà tots els ecos que dormien
anunciant als fidels missa primera.
Quatre velles amb caputxeta negra
i a les mans uns ja rovellats rosaris
ranquejant van entrar dintre l'església.
Una porta va obrir-se grinyolant
i una mossa amb dos càntirs sortí a fora
Un bon jaio amb un càbec a l'espatlla
va passar frec a frec de la fadrina
i va dir-li amb la rialleta als llavis:
— Hola, noia! que Déu te dó bon dia!
— Igolment, l'Avi Pruna! ¿cap a batre?
— Primé al camp, i després, quan el sol piqui,
cap a l'era amb els mossos i les eugues!
— Ja en farà avui de sol, prou ha de ccure'ns!
Dalt del cel no s'hi veu ni una boirina! —
I la mossa seguí camí de l'aigua
i el bon vell tirà amunt cap a la feina.
.....
Oh, quin jorn més hermós! Oh, jorn claríssim!
Amorat tot de sol i d'alegria!
Tot es mou ben despert, el que dormia!

EMILI VENDRELL IBARS.

Antoni Pérez Moya, mestre guanyador de tres premis, director de l'Orfeó Montserrat.

Jocs florals de l'any 1922 celebrats a l'Ateneu Obrer del Districte segon

La reina de la festa, senyoreta N'Antonia Gallart i les damisel·les acompanyants Na Montserrat Gallart, Na Mercedes Trias, Na Lluïsa Suñer, Na Teresa Coll, Na Mercè Giró, Na Francisca Antern, Na Carme Gilera i Na Rosa Montaña. I el poeta guanyador de la flor natural En Jaume Novellas de Molins.

Aquesta festa resultà ben catalana i encisadora.

Festa inaugural dels Pomells de Juventud: «Fe, Esperança i Caritat», «Poncelles de la Divina Pastora» i «Fuster de Nazareth» de Sans, celebrada el 2 de juliol de 1922.

A dos quarts de nou tingué lloc la festa de Fe en el temple de la Divina Pastora, beneint les caputxetes i amb Comunió general. Poc després es ballaren sardanes a la plaça de Víctor Balaguer per la cobla «La Principal del Vallès». Al migdia, festa d'amor, repartint bons de pa, arròs i carn als pobres de la barriada. I a la tarda, festa de Pàtria en el teatre del Casino de Sans, prenent-hi part a més dels susdits pomells, els nens i nenes del Pomell «Entre Flors», la damisel·la Eulària Torras, l'esbart dansaire del Casal Nacionalista de la Barceloneta dirigit per Na Josepa Ca-

rulla d'Homs, les damisel·les Rafela Olive, Maria dels Angels Garriga, Maria Carlos, Cècilia Pardo, Rosa Ros, Francisca Simón, Rosa Moix, Engràcia Palau, Modesta Llobet, Mercè Bové, Cristina Ribas, Júlia Ramos, Teresa Ros, Marina Ibáñez, Lluïsa Ferrer, Concepció López, Mercè Carrió, Joaquina Pérez, Joana Pujés, Assumpció March, Ramona Coll, Francisca Gispert, Gràcia Cazorla i Esperança Sans; els senyors En Joan Oliva, En Josep Espriu i En Marian Jordi. L'Orfeó Renaixement, dirigit pel seu mestre fundador En Llorenç Carbonell, cantà un triat programa; el fundador dels pomells, el nostre amic En Josep M. Folch i Torres, pronuncià un bell parlament fínt-se l'acte cantant tothom l'Himne dels Pomells de Joventut. En conjunt, una gran festa pomel·lista.

1. Representació del cuadro patriòtic «Pomells de Juventud», original del R. P. Fr. Tomàs de Barcelona.
2. Presidència de les Autoritats populars del districte i públic que presencià la festa.

FESTA MAJOR DE MASNOU (29 juny a 2 juliol 1922)

L'equip Iluro de Mataró, guanyador de la
copa Sendra

Arribada del equip de Barcelona, presidit
per En Zamora

Apat ofert a n'En Zamora

Fots. del bon amic Sendra

Comissió Mixta del Treball de Barcelona

Fou ben important la festa celebrada al Saló del Concili de Cent, per a repartir els premis del concurs Internacional que per el Regim de vida per a la Dependència Mercantil que a base de Mutualitat previngui els casos de malalties, impossibilitat per el treball i mort, organitzat per la nostra Comissió Mixta del Treball.

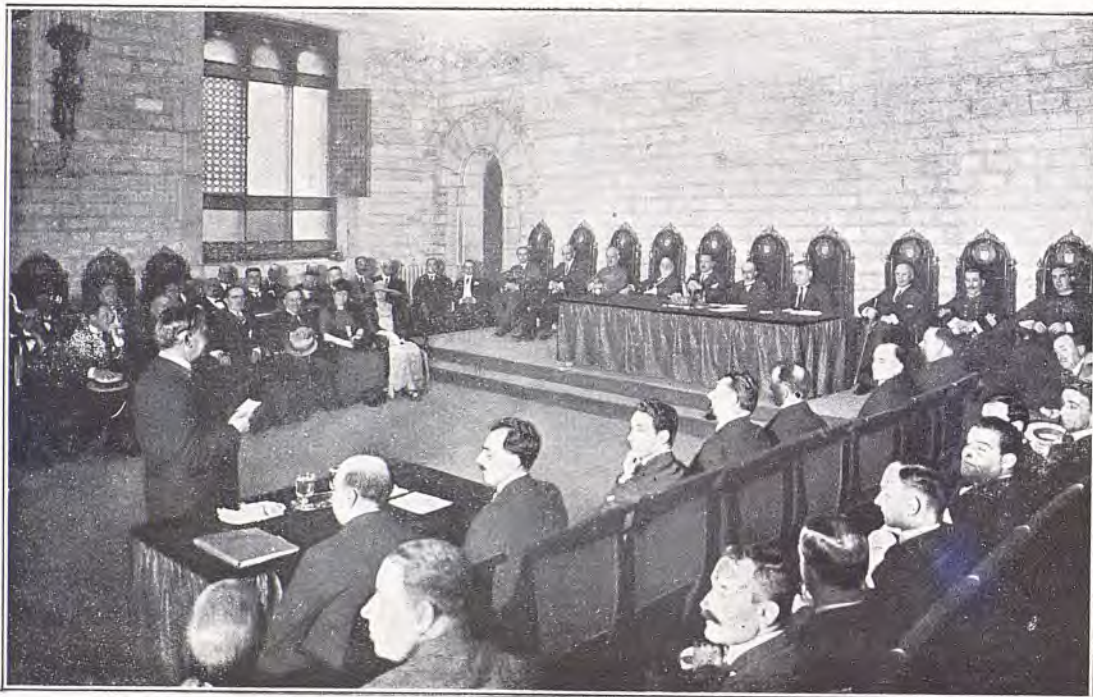
El Premi de 5.000 ptes. el guanyà En Joan P. Seylet, suís de Ginebra i de la oficina de l'Institut del Treball d'aquest Departament.

1. Una bonica escena d'expansió familiar en la platja.

2. Comissió Mixta del Treball. Repartiment de premis al Saló de Cent. Moment de llegir el senyor Seylet el seu treball premiat amb 5.000 pessetes.

3. Àpat del 500 matoronins celebrat per haver obtingut el diputat senyor Moret el lliure transport de les patates, cosa que el Govern es fa demanar cada any. No estaria de més que aquesta concessió fos per sempre.

L'accessit de 1.000 pessetes En Frederic Blanes, de Barcelona, i un altre també de 1.000 pessetes En F. Pons Solanes i l'Antoni Prats, abdos de Barcelona.

El repartiment tingué lloc el 2 de juliol al mig dia, presidint el delegat del Ministre del Treball senyor Ricard Oyuelos assessor tècnic de dit ministeri.

LES NOSTRES ARTISTES

La simpàtica artista barcelonina ha tingut per mestres En Planas, Mas i Serracant, Enric Morera, Eduard Tolrà, M. Perelló i Crickboom.

El primer concert el donà el primer de juliol de 1916 a Tarragona, havent-ne després donat altres varis en diferents ciutats de Catalunya.

El 6 d'abril de 1919 va fer la seva

PEPITA DIÉGUEZ
primer premi de violí del Conservatori real de música de Bruselas

presentació artística a Barcelona en la Sala Mozart, assolint un remarkable triomf.

Els èxits s'han vingut succeint contínuament, podent ben dir que cada concert de la jove violinista és un èxit nou que afegir a la seva carrera artística.

Ara surt per a fer un viatge artístic per Europa. Desitgem que l'èxit i la fortuna siguin sos companys inseparables, doncs n'és la pulcra concertista ben mereixedora.

Primer premi

ELS NOSTRES ARTISTES

El nostre dibuixant i bon amic En Josep Alamá ha demostrat una vegada més, que quan vol, dibuixa bé i sab de veres presentar una bona taca de color, qualitat indispensable per a tot cartell destinat al públic. Aquestes qualitats el jurat les trobà per unanimitat reunides en el cartell primer del nostre amic, concedint-li el primer premi, concessió que també ha sigut reconeguda com a justa per a tots els crítics d'art i pel públic escollit que visità l'exposició dels esmentats cartells, destinats a la «Publicidad», que fou molt felicitada per aquesta iniciativa.

Rebi la nostra enhorabona ben efusiva el jove artista Alamá.

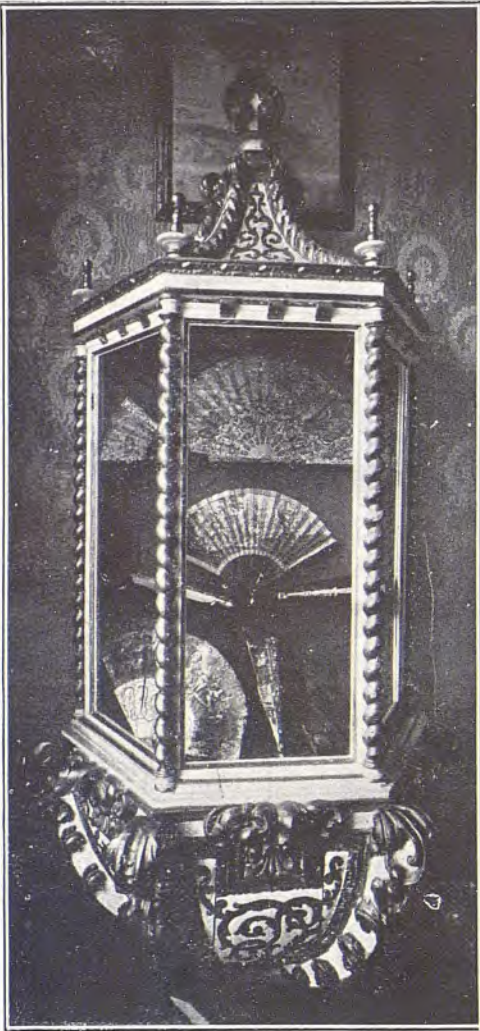

Segon premi

EXPOSICIÓ DE PUNTES I VANOS

organitzada pel Foment de les Arts Decoratives en les sales de casa la distingida senyora donya Isabel de Llorach

1. Vitrina en la que hi figuraven els vanos de més mèrit i preu.
2. Puntes i vanos.

Mr. Lamming guanyador del primer premi en les regates celebrades en el riu Tàmesis

LA QÜESTIÓ IRLANDESA

L'arrestament del frare Domènec, caputxí, que assistia els irlandesos ferits dins del Palau de Justícia de Dublin

Ploma-font
estilogràfica automàtica

S W A N

Elegància
Solidesa
Comoditat

Demaneu-la a les papereries

Fills de J. Bastard

Litografia
Llocastrer, 7111 - Telèfon 1079a
Casa fundada en 1877.

Especialitat en la meua de
Ordres Comercials per a la
Banca, Indústria i Comerç.

Importació
Exportació
Despatx de barcos
Consignacions

Rossend Oriach

AGENT DE DUANES

LLAUDER, 1, entressol
(CANTONADA P. ISABEL II)

BARCELONA

TELÈFON A. 3976

Industrial Bolsera, S. A.

Confecció de Bosses i de tota classe d'Envoltoris de paper. - Fabricació de Paperets, Serpentine, Boles de Neu i altres articles per a Festes de Carnaval. - Papers de totes classes. Bosses berenar per als excursionistes.

Sant Pau, 83

Telèfon A 4013

BARCELONA

Llibreria Subirana

PORTAFERRISSA, 14
APARTAT, 203
TELÈFON 1579 A

LLIBRES

Religiosos, Científics, Literaris i d'Art de totes classes i procedències - Secció de bibliografia a disposició dels clients de la casa. Gran assortit en objectes d'Art Religiosos - Per a regals: plomes font de les millors marques

BARCELONA

Gran fàbrica de Dolços i Bombons

LA SUIZA REÑÉ, S. A.

Especialitat en Marrons glacés * Caramels àcids * Ametlles
Confits * Fruites, etc.

FÀBRICA i DESPATX:

Orteu, 5, 7, 9 i 11 (Sant Gervasi)

TELÈFON 624 G

SUCURSAL:

Consell de Cent, 362 i 364

TELÈFON 1097 S. P.

BARCELONA

Balneari La Puda de Montserrat

Obertura el 15 de juny

AIGÜES TERMALS, RADIOACTIVES, SULFURADO - SÓDICO - AZOADES

Vaporaris (de fama mundial) per a combatre la disposició als CATARROS, BRONQUITIS, OFEC, i afeccions post-grip.

Viatge: Línia Nord, Estació Olvan □ Automòbils als trens 8'04, 13'27 i 17'47 de Barcelona.

Informes: Diagonal 460 o Balneari - - - Telèfon 507, grup Martorell

PARC

Magnífic centre d'esbarjo i atraccions . Concert per la BANDA de VERGARA

Funcionament dels URALS, muntanyes russes, lemes emocionants d'Europa. «Water chute», únic a Espanya; FERROCARRIL MINIA-TURA, COVES, HIDRO-CICLES, transparent i altres novetats. Gran Casino. Immillorable servei de restaurant per cobert de 7'50 pessetes, i a la carta, Especial sala per a banquets.

Entrada de Passeig, 0'10 cèntims

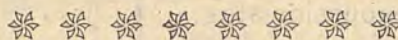
TURÓ PARK

Obert tarda i nit

Encisadors jardins. Preciós roserar amb milions de flors. Importants i novíssimes atraccions. Cada nit concerts per la BANDA DE CAÇADORS DE BARCELONA. Esmerat servei de Restaurant als elegants salons del Casino. A la carta i per coberts a 7'50 pessetes. Serveis d'auto-òmnibus des de la Plaça de Catalunya al

TURÓ PARK

Entrada de Passeig, 0'50 cèntims

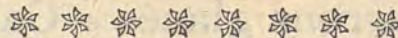

Agència de Cobrances
i Repartiments

Antoni Campmajó

CARRER D'AVELLÀ, 3, 1.er, 1.a
TELÈFON 2258 A

Servei especial en l'impressió i repartiment d'ESQUELES MORTUÒRIES . Extens assortit en RECORDATORIS; impressió esmerada . COBRANCES i REPARTIMENTS de tota mena, fets amb gran cura i rapidesa . SERVEI RÀPID - GARANTIA ABSOLUTA

MAGATZEMS
SANTA EULALIA

EXTENS
ASSORTIT EN

CAMISES

CINTURONS,
GÈNERES DE PUNT, etc.

VARIAT ASSORTIT

EN CORBATES

1, Boqueria, 1
BARCELONA

MAGATZEM DE DROGUES
DE

Morera i Santamans

COLONIALS . PERFUMERIA . PRODUCTES QUÍMICS
PINTURES I CARBUR DE CALCI

Telèfon 1901 A.

Hospital, 40, 42 i 44

BARCELONA

COGNAC
J&F **MARTELL** MAISON FONDÉE
EN 1715

PRODUCTE NATURAL dels VINS
recollits i destil·lats en la mateixa regió del COGNAC

vos és indispensable si voleu conservar
l'hermosura de la vostra joventut

PIPPERMINT GET

LE MEILLEUR DES RAFRAICHISSEMENTS

GET FRÈRES

MAISON FONDÉE
EN 1796 A

REVEL (H.G.)

EXPOSITION COLONIALE Marseille

AVRIL à
1922

NOVEMBRE
1922

A landscape illustration in a dark red color on a lighter red background. It shows a body of water with a large tree on the left and a small figure on a hill in the distance under a full moon. The scene is framed by a dark red border.

MARIE BRIZARD & ROGER

ANISETTE
CACAO CHOUAO - CURAÇAO
CHERRY BRANDY

res./168